

ബാബു അപരാഹ്നവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഈ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിജ്ഞാനക്കൂട്ടുകൾ (Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 46 D

പ്രശാന്തി സന്ദേശം തായർ പോയ്ക്കാസ്സ്
ജൂലൈ 17, 2023

വിഗ്രഹങ്ങളും വസ്തുകളും സ്വജ്ഞിക്കൽ, ഒരു നാടകാവത്രണം

ഓം ശ്രീ സായിരാ!

പ്രശാന്തി സന്ദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകളിലേക്ക് സ്വാഗതം!

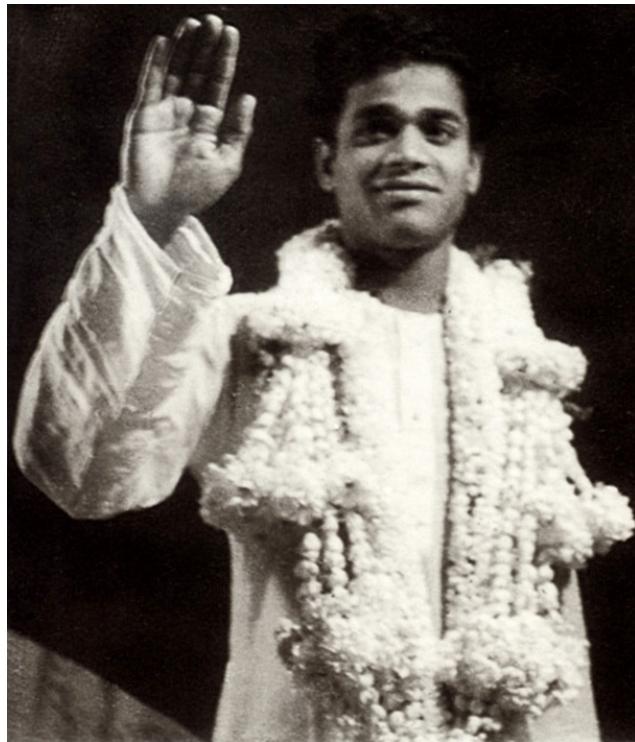
കഴിഞ്ഞ ഉപാവ്യാനത്തിൽ താൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായി ഓർക്കുന്നു, അവിടുതെ സഹപാർികളിലൊരാൾ-എന്നു വച്ചാൽ ഹനുമന്ത റെസ്റ്റി എന്നു പേരുള്ള, സ്വാമിയുടെ സഹപാർി-ഒരു ദിവസം അവിടുന്നിനെ കാണണമെന്നു കരുതി. അദ്ദേഹത്തിന് എറെ നേരം കാക്കേണ്ടി വന്നു, ബാബു അദ്ദേഹത്തെ നോക്കിയതു പോലുമില്ല താനും. അവൻ ദേഖ്യം വനിട്ട് കൈയിൽ കിട്ടിയതെന്നും എടുത്ത് ബാബുയെ എറിഞ്ഞു. ഹൈയ്മാസ്സർ ഈ സംഭവം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ, റെസ്റ്റിയുടെ, അന്യായമായ തെറ്റിന് ശിക്ഷയായി ഹോസ്റ്റൽ ഭക്ഷണവിഹിതം നിർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിദ്യാർത്ഥി നേതാവായ അബ്ദുൾ വാദറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു.

അപ്പോൾ, സ്വാമി ഹൈയ്മാസ്സറു സമീപിച്ചിട്ട് ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു, ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നത് തുടരുന്നതിനായി അദ്ദേഹത്തോട് അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടുതെ കാരുണ്യം, ക്ഷമാശീലം ഇവയാണ് ഈ കാണിക്കുന്നത്. ആ വിദ്യാർത്ഥി വലിയ അനാദരവോടെയാണ് പെരുമാറിയത് എന്നാണ് ഹൈയ്മാസ്സർ ഇതെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്.

“ഞാൻ(വിദ്യാർത്ഥി നേതാവായ അബ്ദുൾ വാദർ) അദ്ദേഹത്തോട് ശുപാർശ ചെയ്തു, ‘സർ, ഞാൻ അടുത്ത വ്യാഴാഴ്ച രാജുവിനെ കാണാം, എന്ത് ഉചിതമായ നടപടിയാണ് സീകരിക്കേണ്ടത് എന്ന് ചോദിക്കാം. അവൻ എന്തു പറഞ്ഞാലും, നമുക്ക് അതേപടി ചെയ്യാം!”” മറ്റു തരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അങ്ങെയറ്റത്തെ അനാദരവിന് സീകരിക്കേണ്ട ശിക്ഷാനടപടി സംബന്ധിച്ച് ഹനുമന്തരീയ്യി സ്വാമിയിൽനിന്ന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ തേണ്ടാമെന്ന് ഹൈമാസ്ത്ര ആഗ്രഹിച്ചു.

അടുത്ത വ്യാഴാഴ്ച ദിവസം, അവൻ രാജുവിന്റെയടുത്ത് ചെന്നു. അപ്പോഴേക്കും, നീണ്ട കൃഷ്ണ രൂപപ്രേക്ഷിരുന്നു, ഏതാണ്ട് 100-120 ആളുകൾ ദർശനത്തിനായി കാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അൽപ്പേരേം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആരോ വന്നു പറഞ്ഞു, രാജു അബ്ദുൾ വാദർ എന്നു പേരുള്ള ഒരാളെ വിളിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്.

അബ്ദുൾ വാദർ വിദ്യാർത്ഥി നേതാവാണ്. അബ്ദുൾ വാദർ രാജുവിന്റെയടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. സ്വാമി അവനോട് പറഞ്ഞു, “നീ വന്നത് ഹനുമന്തരീയെയക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാനാണ്, ശരിയല്ലോ? ആ പഴുനെ അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിച്ചുത് ഞാനാണ്! ദുഷ്പചയ്തിക്ക് ഒരുവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്. ആഹാരം നൽകുന്നത് പുനരാരംഭിക്കാൻ ഹൈമാസ്ത്ര പറയും”

അനാദരവും തന്നോടാണ് പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് എന്നിരുന്നാലും, ആ പഴുക് ആഹാരം നൽകുന്നത് തുടരാൻ ഹൈമാസ്ത്ര അനുവദിക്കത്തക്ക വിധം കരുണാമയനായിരുന്നു അവിടുന്ന്.

ശരി, ഇനി അടുത്ത സംഭവം. അക്കാലത്ത് ഇന്ത്യൻ സ്വാത്രത്യസമരം ഓരോരുത്തരും ദെയും മനസ്സിലുള്ള ഒരു സജീവമായ വിഷയം ആയിരുന്നു. ആരോ ഒന്നും ആലോച്ചിക്കാതെ വിചിത്രമായ ഒരു

ചോദ്യം ഉന്നയിക്കാൻ ദൈര്ଘ്യപ്പെട്ടു, “ഇന്ത്യക്ക് എന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടും?”

ബാബുടെ ഉറച്ച മറുപടി ഉടനെ വന്നു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “നമ്മൾ 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ന് സ്വാതന്ത്ര്യം ആദ്യോഹിക്കും!”

വാദർ ഈ കമ ധാരാളം സുഹൃത്തുക്കളോടും ബന്ധുക്കളോടും പറഞ്ഞു. ആരുംതന്നെ അത് വിശസിച്ചില്ല. അവൻ പോലും!

പക്ഷ എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്നാൽ, 4 കൊല്ലങ്ങൾ കഴിത്തപ്പോൾ അത് സത്യമായി, രാജു വിരു വാക്കുകൾ സത്യമായി ഭവിച്ചു എന്ന് അവൻ വിശസിക്കാനായില്ല! ആ ദിവസം, അവൻ അവിടുത്തെ മഹത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞു!

ഒരു ദിവസം, രാജു തരു മുന്ന് സുഹൃത്തുക്കളെ അടുത്തുള്ള ശിവക്ഷത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കാണ്ടുപോയി, അവിടെ അവർ സകല വ്യാപ്യാനവും അതിക്രമിക്കുന്ന ഒരു ചാര്യക്കാരത്തിന് സാക്ഷിയായി. രാജു അകത്തെ മന്ത്രിത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അതു സ്ഥലമാകെ അവന്റെ മുവത്തുനിന്നും പ്രസരിച്ച തേജസ്സിനാൽ നിറഞ്ഞു. ആ തേജസ്സ് വിശ്രഹത്തെ ചൂഢന്നുനിന്നു, അതേസമയം മറ്റാരു തേജാപുത്രജം രാജുവിലേക്ക് തിരികെയും വന്നു.

മലമുകളിലെ പെന്നോബിലും ലക്ഷ്മീനാരാധാക്ഷത്രം

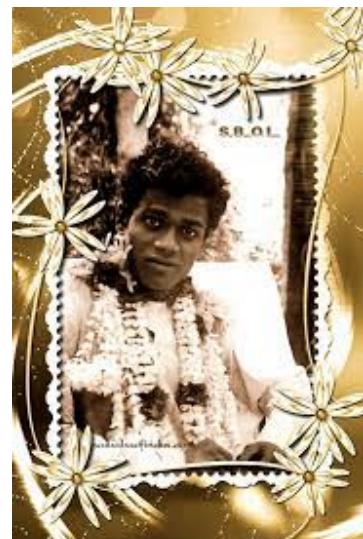
ലോകത്ത് സാർട്ട്
ഇൻസ്പെക്ടർ ആണ്ടജനേ
യുലു, എക്സൈസ്
ഇൻസ്പെക്ടർ ആണ്ടജനേ
യുലുവിന് സ്വാമിയോക്ക്
വളരെ അടുപ്പമുണ്ടായിരു
ന്നു. തീർച്ചയായും നിങ്ങ
ൾക്ക് മനസ്സിലായിട്ടു
ണ്ടാവും ‘രാജു’, ‘സ്വാമി’,
‘സത്യം’ ഇവ ഒരേ ഭഗ
വാന്റെ പേരുകളാണെന്ന്.

ഷിർദ്ദി സായി ബാബയുടെ ഒരു വിഗ്രഹം വാങ്ങുന്നതിന് രാജു അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത് പ്രാദേശിക വിപണിയിൽ കിട്ടുക അസാധ്യമാണെന്ന് ആഞ്ജനേയു ലു മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി.

രാജു പറഞ്ഞു, “പെന അഹോബിലം ലക്ഷ്മീനാരായണക്ഷത്രാസവത്തിന് പോകു, അവിടെ ശ്രമിക്കു!”

അതിശയമെന്നു പറയട്ട, അക്കൊല്ലം മെയ് 9-ന് നടന്ന വാർഷികോസവത്തിന് ഷിർദ്ദി യുടെ ആ വിഗ്രഹം 8 അം 50 പെസയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടി. ഷിർദ്ദി സായി ബാബയുടെ ഒരു ഭക്തനെന്ന നിലയ്ക്ക്, ആഞ്ജനേയുലു തന്റെ ഉദ്യാനത്തിൽ ഒരു ശിലയുടെ മുകളിലായി പൂലിത്തോൽ വിരിച്ച് വ്യാഴാച്ച തോറും അതിനേൽ വിഗ്രഹം പൂജയ്ക്കായി വച്ച്, സായി ബാബയ്ക്കായി ഒരു സ്വകാര്യ ക്ഷേത്രം സ്വീകരിക്കുകയുമുണ്ടായി. ആ ശിലപിൽക്കാലത്ത് ‘സായി ബാബ ഗോഡു’ എന്നു വച്ചാൽ ‘സായി ബാബ ശില’ എന്ന നാഴികക്കല്ലായി മാറി.

രാജു, ആഞ്ജനേയുലുവിൻ്റെ ഭവനത്തിലെ ഭജനകളിൽ പക്കടുത്തു കാരണം, അത് അയൽവാസികളെ ശല്യപ്പെടുത്താത്ത, പ്രധാന പട്ടണത്തിൻ്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തായുള്ള തീർത്തും ശാന്തവും നിറ്റബ്ദവുമായ ഒരിടമായിരുന്നു. ഓരോ വ്യാഴാച്ചയും ഭജനയിൽ പക്കടുക്കുന്നതിനായി നിരവധി ഭക്തർ സന്തോഷപൂർവ്വം ആ ദുരമതയും നടന്നുപോകാറുണ്ടായിരുന്നു. ആഞ്ജനേയുലുവിൻ്റെ, എക്കണ്ണസ്വാമി സ്വർഗ്ഗപെക്കറുടെ, കൂട്ടികൾ നരസിംഹദാസും സുഖ്യ രത്നമയും, രാജുവിൻ്റെ സഹപാർികളായിരുന്നു, അവർക്ക് നല്ല അടുപ്പമായിരുന്നു അവനോട്.

നിരവധി വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, നരസിംഹദാസ് രാജുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏതാനും അതിശയകരങ്ങളായ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമായിരുന്നു, അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം അവിടുന്നിനെ ആദരപൂർവ്വം ‘സാമി’ എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്.

“കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു മുമ്പാകെ സ്വാമിയെ പരിചയപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് എൻ്റെ സഹപാർഡി എന്ന നിലയ്ക്കായിരുന്നു. അവർക്ക് അവിടുന്നിനോട് വലിയ സ്കേഡുമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ദിവസവും സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്നതിന് മുമ്പ് തൈജുടെ ഭവനം സന്ദർശിക്കുകയും മാതാപിതാക്കളുടെ ക്ഷേമം അനേകിക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ പിതാവ് ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അവിടുന്നിനെ ക്ഷണിക്കാറുണ്ട്, അവിടുന്ന് വളരെ ദയാപൂർവ്വം അതിന് വഴങ്ങും. സ്വാമി സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്നോൾ ഒരു വെള്ള ഷർട്ടും കാക്കി നിക്കരുമാണ് ധരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്.”

ഒരിക്കൽ അവിടുന്ന് നരസിംഹദാസിന്റെ അമ്മയോട്, അതായത് ആഞ്ജനേയുലുവിന്റെ ഭാര്യയോട്, അവിടുത്തെ ഷർട്ടിലെ ഒരു ബട്ടൺ തുനുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ ഷർട്ട് കീറിയിരുന്നു, അതുകൊണ്ട് സ്വാമിക്ക് പുതിയ വസ്ത്രം സമ്മാനിക്കാനുള്ള സത്ഭാഗ്യം ആഞ്ജനേയുലു ഗാരുവിന് കിട്ടി.

“സ്വാമിയും തൊനും രൂമിച്ചാണ് സ്കൂളിലേക്ക് പോയിരുന്നത്!” ഈ നരസിംഹദാസ് പറയുന്നു.

നരസിംഹദാസ് കൂട്ടിച്ചേര്ക്കും, “അവിടുന്ന് എന്നെ ഭാസ് എന്നാണ് വിളിക്കുക, എൻ്റെ പിതാവ് ആഞ്ജനേയുലുവിനെ ‘അയുകാർ’ എന്നും എൻ്റെ അമ്മയെ ‘അമ്മഗാരു’ എന്നും.

തൈങ്ങൾ അവിടുന്നിനെ ‘സത്യം’ എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്. സ്കൂൾ വിട്ടതിനുശേഷം തൈങ്ങൾ കൂടുകാരുമെന്നത് ഫുട്ടേബാൾ കളിക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. അവിടുന്നാവും ഗ്രാഫ്കീപ്പ്. സ്വാമിയോടുള്ള സ്കേഡുത്തിന്റെ ബന്ധമായിരുന്നു അത്, രക്തത്തിന്റെതായിരുന്നില്ല! ഓരോ വ്യാഴാഴ്ചയും, അവിടുന്ന് സ്കൂൾ വിട്ട് നേരേ തൈജുടെ വീട്ടിലേക്ക് വരും, കൂളികഴിഞ്ഞ് സിൽക്ക് ഡ്യാത്തിയും മേലക്കിയും ധരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഷിർദ്ദി സായിബാബയുടെ കോവിലിൽ പുംജ ചെയ്യും.

അവിടുന്ന് അപ്പോൾ പാടും,

‘മാനസ ഭജരേ ഗൃഹ ചരണം
ദുസ്തര ഭവ സാഗര തരണം.’

എനിട്ട് അവിടുന്ന് പാട്ടും,

‘ബാബു റാവ് സായി ബാബു റാവ്’

രണ്ടും അവിടുന്ന് രചിച്ചതാണ്. അവിടുന്ന് പാടുമ്പോൾ, ഒരുമിച്ച് ഏറ്റുപാടാൻ അവിടുന്ന് ഓരോരുത്തരോടും ആവശ്യപ്പെടും. ഭജനയ്ക്കിടയിൽ, അവിടുന്ന് ആഴത്തിലുള്ള ഏകാഗ്രതയോടെ, തേജസ്സാൽ തിളങ്ങിക്കൊണ്ട്, അവിടുത്തെ ശരീരം മുന്നോട്ടും പുറകോട്ടും ആട്ടിക്കൊണ്ട് 3-4 മണിക്കൂറുകൾ നിൽക്കും. ഈ സമയത്ത് അവിടുന്ന് ഉപദേശിക്കും, പരിപ്പിക്കും, അനുഗ്രഹിക്കും, വസ്തുകൾ, വിഭൂതി, ശ്രീ ഷിർദ്ദി സായി ബാബുയുടെ കഫ്തിയുടെ കഷ്ണങ്ങൾ, ചിത്രങ്ങൾ, പ്രിസ്റ്റുകൾ, പഴങ്ങൾ ഒക്കെ സൃഷ്ടിക്കും. അവിടുന്ന് അവിടുത്തെ കൈ ഉയർത്തും, ശുന്ധതയിൽനിന്ന് സാധനങ്ങൾ എടുക്കും, എനിടവ വിതരണം ചെയ്യും.

സാധാരണയായി, അവിടുന്ന് പഴങ്ങളോ മിംബാക്കളോ നൽകും. ഭക്തരോട് അവരുടെ വായ തുറക്കുന്നതിന് അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടും, അവിടുന്നുതനെ സ്വയം അവരെ കഴിപ്പിക്കും. അവർ പ്രസാദം ഉടൻതനെ കഴിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

അവിടുന്ന് നൽകുന്ന മറ്റ് വസ്തുകൾ ഉടൻതനെ വീടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാനുള്ളതാണ്. അവിടുന്ന് എന്നാണ് നൽകിയതെന്ന് മറ്റാരും അറിഞ്ഞുകൂടാ. മറ്റുള്ളവരോട് പറയാനുള്ളതല്ല അതൊന്നും. മറ്റാരു ദിവസം ഇന്ത്രവ്യൂഹിനായി ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥലത്ത് ചെല്ലുന്നതിന് അവിടുന്ന് ചില ആളുകളോട് പറയും. പിന്നീട് അവിടുന്ന് പറയും, ‘എനിക്ക് പോകണം, ആരതി എടുക്കു, ആരതിക്കു ശേഷം നാളികേരം ഉടയ്ക്കണം.’

ആരതി കഴിഞ്ഞാൽ സാധാരണയായി അവിടുന്ന് താഴെ വീഴും. തെങ്ങൾ മുറിയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി കാത്തുനിൽക്കും, കാരണം അവിടുന്ന് എവിടെ വീഴുമെന്ന് തെങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു!”

ഞാൻ പറഞ്ഞത് വ്യക്തമായെന്ന് കരുതുന്നു. ഭജനയുടെ അവസാനം, അവിടുന്ന് വീഴും, അവിടുന്ന് എവിടെ വീഴുമെന്ന് ആളുകൾക്ക് അറിവില്ലായിരുന്നു. അതാണ് വസ്തുത. അതെ!

“അങ്ങനെ, അച്ചൻ, ആഞ്ജനേയുലു ശാരു, അവിടുനിനെ പൊക്കിയെടുക്കും, അവിടുത്തെ ശിരസ്സ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മടിയിൽ വയ്ക്കും, അവിടുനിന് വീശിക്കൊടുക്കും. 15 മിനിട്ടു കഴിഞ്ഞ് അവിടുന് എന്നിൽക്കും, കണ്ണാക്കെ ക്ഷീണിത്താൽ ചെമനിരിക്കും. ഭേദമാവുമ്പോൾ, സ്വാമി ‘എൻ്റെ അമ്മ’യെ തിരക്കും.” (അതായത് നരസിംഹദാസിന്റെ അമ്മ അമ്മവാ ആഞ്ജനേയുലുവിന്റെ ഭാര്യ).

സ്വാമി ഒരു നാടകമെഴുതി, ‘പാരിജാതാപഹരണം’, അത് അവരുടെ ഭവനത്തിൽവച്ച് അര ഞ്ഞേരി. നാടകാവതരണത്തിനായി ഒരു സ്നേജ് ഒരുക്കണമെന്ന് അവിടുന് ആഞ്ജനേയുലു ശാരുവിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, ആഞ്ജനേയുലു ശാരു 8 പരിചാരകരെ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അവർ നൊടിയിടയിൽ സ്നേജ് ഒരുക്കി.

“ഈ നാടകം കൂടുംബത്തിനായി മാത്രം ഉള്ളതായിരുന്നു. അവിടുന് മാതാവിന്റെ സാരി-എന്നുവച്ചാൽ ആഞ്ജനേയുലുവിന്റെ ഭാര്യയുടെ സാരി -ഉടുക്കും. അച്ചൻ അവിടുനിനെ പതിവായി ഒരുക്കും! എൻ്റെ സഹോദരി, സുഖ രത്നമം-എന്നുവച്ചാൽ, ആഞ്ജനേയുലുവിന്റെ മകൾ-ദേവേന്ദ്രധ്യാവിന്റെ വേഷമിട്ടു. സത്യം സത്യഭാമയുടെ രോളെടുത്തു, അവിടുന് എന്നോട് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വേഷമിടാനാവശ്യപ്പെട്ടു.”

വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ, നരസിംഹദാസ് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വേഷമിട്ടു, ബാബു സത്യഭാമയുടെ രോൾ കളിച്ചു, പിന്നെ ഈ സുഖ രത്നമം ദേവേന്ദ്രന്റെ വേഷമിട്ടു. ഇപ്പകാരം എല്ലാ രോളുകളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു.

നാടകത്തിലെ ഏറ്റവും വശ്യമായ രംഗം എന്നത്, ശ്രീകൃഷ്ണന് അവളുടെ കോപം തന്നു പ്ലിക്കാനായി സമീപിക്കുമ്പോൾ, അവൾ അദ്ദേഹത്തെ അവളുടെ ഇടതുകാൽ കൊണ്ട് ശിരസ്സിൽ തൊഴിക്കുന്നതാണ്.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ പരിയുന്നത്, അവിടുന് സത്യഭാമയുടെ പാദസ്പർശമേറ്റ് ആവേശത്തിലായി എന്നാണ്! “സത്യഭാമയുടെ പവിത്രമായ പാദം എൻ്റെ ശിരസ്സിൽ സ്വപർശിച്ചപ്പോൾ താൻ പുള്ളിക്കിതനായി,” എന്നെന്നാൽ, സത്യഭാമയുടെ രോൾ കളിച്ചത് സ്വാമിതന്നെ

ആയിരുന്നു, അവർക്ക് കൃഷ്ണനെ തൊഴിക്കണമായിരുന്നു, നരസിംഹദാസാന്റ് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വേഷമിട്ട്.

“ഇന്നുപോലും, എൻ്റെ ശിരസ്സിൽ അവിടുതെ പാദന്പർശം ഓർത്തിട്ടും ഞാൻ ആവേശം തിരനാകുന്നു, എനെ ഇത്തരത്തിൽ അനുഗ്രഹിച്ചതിന് ഞാൻ അവിടുതെതാട് നന്ദിയുള്ള വനാണ്!

റോൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നിൽ പോലും രാജു ഒച്ചിത്യും പുലർത്തിയിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വേഷം എനിക്ക് തന്ന സ്വയം സത്യഭാമയുടെ റോൾ എടുത്തതിന് ഞാൻ എപ്പോഴും സാമിയോട് നന്ദി പറഞ്ഞിരുന്നു, നേരേ തിരിച്ചായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഒരു അവതാരത്തിന്റെ തിരുശ്രീരം എൻ്റെ പാദത്താൽ സ്പർശിക്കുകയെന പാപദാരം എനിക്ക് ചുമക്കേണ്ടിവന്നേനെ.

ഞാൻ ഒരു പക്ഷേ, എൻ്റെ സഹപാർയാബന്ന ചിന്തയിൽ അവിടുന്നിനെ വണങ്ങാതിരുന്നേനെ. എന്നാൽ അവിടുന്ന് അവിടുതെ പാദം കൊണ്ട് എൻ്റെ ശിരസ്സിൽ സ്പർശിക്കുകയുണ്ടായി, ഞാനെന്തെ അനുഗ്രഹിതനാബന്ന ഇപ്പോൾ തിരിച്ചറിയുന്നു!”

രാജു കാമേഷരമയെ, തന്റെ ടീച്ചരായ തമിരാജുവിന്റെ പത്തിയെ, അവിടുതെ മാതാവായി കരുതി, സ്നേഹപൂർവ്വം അവരെ ‘അമ്മാ’ എന്നു വിളിച്ചു. കാമേഷരമ ഭജൻ പാടുക പതിവായിരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഭജനുകൾ രാമനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ഭജനുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു

തമിരാജുവും കാമേഷരമയും

‘ശ്രീരാമ ജയ രാമ’. ശ്രേഷ്ഠമായ രാജുവിന്റെ ഭവനത്തിൽവച്ചാണ് ശരിക്കും അവ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്, പക്ഷേ വലിയ ആർക്കുടം കൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠമായ രാജുവിന്റെ ഭാര്യയുടെ എതിർപ്പുകൾ കാരണത്താലും, എതിർവശത്തുള്ള നാരാധാരണാസ്ത്രിയുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ഭജനസ്ഥലം മാറി.

തമ്മിരാജു ഭജനയിലെ സജീവ പക്കാളികളിലൊരാളായിരുന്നു, അദ്ദേഹം ആൺജനേയുല്ലു വിന്റെ ഉദ്യാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ‘സായി ബാബു ഗൗണ്ടു’വിലേക്ക് ഒരു കിലോ മീറ്റരോളം നടക്കുമായിരുന്നു. തമ്മിരാജുവിന്റെ ഭവനം സായി ചമത്കാരങ്ങളുടെ ഒരു ഭവനമായി മാറി എന്ന് രാജുവിന്റെ സഹോദരിയായ വൈക്കമു ഓർക്കുന്നു. രാജു അവർക്ക് ഭഗവാന്മാരുടെ ത്രസിപ്പിക്കുന്ന ഭർഷനങ്ങൾ നൽകുമായിരുന്നു.

ഭഗവാൻ കൃഷ്ണന്റെ ജന്മിനത്തിന്, രാജു തമ്മിരാജുവിന്റെ പത്തനിയായ കാമേശ്വരമ്മ യോഅ്, പുജാമുറിയിൽ വിഗ്രഹം വയ്ക്കാനായി ഒരു പീഠം വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു, അവർക്ക് അവിടെവച്ച് അവിടുന്ന് ഭർഷനം നൽകാൻ പോവുകയാണെന്നും വെളിപ്പെട്ടു തതി. ആ ദിവസവും പിറ്റേനും, ആവേശകരമായ അനുഭവങ്ങളാൽ അവിടുന്ന് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി.

അടുത്ത വേള നാം തുടരും.

നിങ്ങളുടെ സമയത്തിന് നമ്മി.

(തുടരും)

പ്രഥമ. അനിൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭ്രാം: എം.എൻ. വിനേൻകുമാർ)